

לדורות סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(נקודות להתייחסות: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, מסתור או זהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, השחרור וחזרה הביתה; האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע משמעותית להצלתך; בריחה/הגירה מאונס, פינוי/אוקואציה למרכז ברה"מ):

היה לי קשה לי לחיות. זה היה מצב אופייני. כל האנשים היו יהודים. הלוינסקי

היה באוקראינה. כל האנשים שהיו שם היו יהודים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

היו שם 333 אנשים. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל. הם היו חסרי כל.

לדורות סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

נא ספרי על קורותיך בארץ ישראל מאז העלייה
(נקודות להתייחסות: בריחה, העפלה וקליטה):

למחצית שנייה

עצמי נסיצאג מסיוודי שררו אוי אול"כ עלמוז כיווידה סבוקרסט ספניווייה למחצית
4 שנים ונהיה לבורג'ול, הייתי בן 18 בערך. הלכתי לעבוד במפעל והכרתי אל"כ
או ספרי שהיה מתנדב ועבד עם מיני מקומות סמוכות והיו עניי שני ילדים.
כשהיינו בסיון ברומניה עבדנו שנה ולאחר מכן עזרנו לעזרה, שם היינו שנה במסגרת לעבודה.
הגענו לרחוב, שניצאה מאוז מוכר באזור בית קטן ולא ידענו להיכנס והחלנו
לעבוד ואילו נשנו על עצמנו באזור נכרתי אך כשלאמתי שם הוצע המורה שלי בבית
לאמר לי ברומניה מן שמה. לא ידעתי עמה כמי הכתוב, אז הוא אמר לי להישאר בקרב
והיו הביאו סלולר ביתי וגשום ולחננו לכה קטן הצה. זה הצטרף היחיד שרצתי מל
הקופה הבאה.

הגעתי לבית אבא עם שני ילדים, בגיל 11 ו-12. כיוון שיש לי אחות קטנה אחת.
אמתי לכה בסוכה שאני למדתי והיא צמק ואמר שבה באול מלך אם מקבלים בסוף
אין בה מקבלת לבנות את קיבלה בה ענווה צויד, הגענו יסירה בחופה בה
הכיתי את ספרי ואני הבאתי שפשה ילדים. ס' הפמן שגילתי שפשה ילדים הייתי
עקרה בה ושלחתי הקטן הלך לכן הלכתי עשיתי במעון גולה צויד ורגעתי שם
עם שנים למעט פתאום אוף בעם לא הייתי באולפן ולמחצית את עצמי.

לדורות סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

נא ספרי/ על חייך בארץ

(נקודות להתייחסות: לימודים, תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה, דורות המשך וכו'):

כיום אני מעסיקה צעמי עם חובלת תלבוזים. כה מעסיק אלי כפי שאני לא
אמסוב על כולם. יש לי 11 נפוס ואני עוצרת עם הילדים, ומאלה כהם.
אז היום אני ממקבת הוגעזקן של זמאוס ואני מכנה אים מכשילים ואני התקבת
מאפ קהילת נכרבה באנגון צ"י. היי מפברת עם כופאיים ואי אומיה ואספכר אים
על הארגון. אני ממאוד אובבת אסור עאחרים.